

IN DE SCHIJNWERPER LIESBETH PORTIER

We praten vandaag met Liesbeth Portier, sinds jaar en dag barvrijwilliger, eerst bij GVV'57 en nu al weer een aantal jaren bij EGS.

Liesbeth, hoe ben je ooit in aanraking gekomen bij voetbal en waar?

Ik ben via mijn vader in aanraking gekomen met GVV 57.

Jouw vader, hoe heette die?

Toon Jagers (Senior)

Wat deed Toon bij de club?

Hij was scheidsrechter, leider en bestuurslid. Misschien secretaris, maar dat weet ik niet zeker. Dat durf ik niet zeker te zeggen.

Heb je nog herinneringen aan de tijd voor de toenmalige fusie, voor 1957? Weet je daar nog iets van?

Nee, toen was ik te klein.

Dus je bent eigenlijk in beeld gekomen toen de toenmalige fusie in Grave tussen de twee clubs (Mobilieria en de Sportclub) al een feit was?

Ja, ik denk rond 1968/1969

Wat kun je nog vertellen over die club van toen? Hoeervaarde je dat als kind?

O, dat is een moeilijke vraag. Hoeervaarde ik dat als kind? Ja, je liep er gewoon in mee en dat ging automatisch omdat je ook al de mensen kende die daar rondliepen. Dus daar werd je automatisch opgenomen en er werden al dingen gevraagd of je dat wilde doen. En dat deed je dan.

Wat deed je dan, zoal?

Ik zette toe al bijvoorbeeld thee voor de spelers, voor in de rust. En loketverkoop, want toen had je nog dat loketje bij het sportpark waar bezoekers iets konden bestellen.

Voordat de kantine er stond bij GVV?

Voordat de kantine er stond, ja

Was jouw moeder ook op de ene of andere manier betrokken bij de club? Of deed die dat niet?

Nee, niet echt. Die kwam dan wel eens, maar die was geen voetbalfan.

Jouw broer Toon voetbalde ook, toch?

Mijn broer voetbalde ook, inderdaad. Toon is mijn oudere broer

Heb jij zelf ooit het idee gehad om te gaan voetballen of kwam dat nooit op?

Nee, Dat was vroeger niet.

Er was in de jaren 70 toch al wel een vrouwenteam?

Ja dat klopt, eigenlijk al best wel vroeg Toen was er een team waar drie dames het Brabants team haalden. Ans Veekens, Liesbeth(niet onze geïnterviewde) en Trudy Hendriks. Dat was een nichtje van mij.

Op een gegeven moment heb je man Roy leren kennen. Was dat ook bij GVV?

Nee, dat was niet bij GVV. Dat was gewoon met uitgaan bij de Beuk (Palazzo theater), zeg maar.

En die voetbalde toen ook al bij GVV? Net als zijn broers?

Die voetbalde ook, ja. Ze hebben allemaal gevoetbald, die jongens van Portier. Roy speelde in het 2e

Ze hebben toch ook in de zaal gespeeld?

Ja. Bij FC O.E.K was dat. Op eigen kracht want ze hadden nog geen sponsor. Later werd dat Le Lourenssen. (Aanvulling interviewer: Een toch wel legendarisch team met o.a. 3 broers Portier, Rein Bonimbie, Hans Huizing, Rene Loppies en zijn broer Gerard, waarschijnlijk de beste voetballer uit de geschiedenis in onze voormalige gemeente al betwijfeld onze fotograaf dat...)

In de tijd dat jij Roy leerde kennen, hielp je toen ook al mee in de kantine?

Ja. Ergens in de jaren 70

Eerst toch in de Bikkelbunker 1?

Ja, dezelfde plek. Was een houten kantine. Er was toen een "beroemd" echtpaar wat de kantine runde. Ja, Martien en zijn vrouw. Martien Verheyen en zijn vrouw hebben dat heel lang gedaan. Dat was toen mevrouw Verheyen voor ons.

Maar Martien mocht je wel Martien noemen?

Dat wel, ja. Hij was militair in het dagelijks leven. Hij was volgens mij kok in dienst.

Kun je nog herinneren wie er toen voorzitter was?

Ja Henk Werring. En daarvoor Schoonhoven.

Want kun je nog herinneren dat daar die groene banken langs het veld werden gezet, waar je als kind ging vaak opstaan.

Ja, daar had hij voor gezorgd dat die banken er kwamen. En toen had je later inderdaad Henk Werring, die natuurlijk ook heel markant was. Vader van Roland.

Ik herinner me ook bij mijn jeugd dat iemand ooit die term Graafse Leeuwen heeft verzonnen. Weet jij misschien wie daar ooit mee begonnen is met die term?

Weet ik niet zeker, maar ik zou zomaar kunnen denken Henk van Kuppenveld.

Henk van Kuppenveld? De "Kup, ja? Wat was dat eigenlijk: de Graafse Leeuwen?

Dat was de bijnaam van het eerste elftal.

Ging je toen ook als supporter kijken bij het eerste?

Ja, altijd.

Dus je hebt kampioenschap meegemaakt van 1974?
Jazeker, dat was natuurlijk wel een heel mooie herinnering.

Kan je dat vertellen voor de lezers?

Ja, wij moesten toen naar Oss, volgens mij. Als ik het goed onthouden heb allemaal, want dat is heel lang geleden allemaal. In, ja, Oss, bij Top. Een beslissingswedstrijd voor promotie naar de 3de klasse. Gerard Loppies maakte toen de beslissende 1-0 in de verlenging. *(interviewer: Dat was de 1e maal dat een team uit de vml gemeente Grave het niveau van de 3e klasse haalde)*

Deel je mijn mening dat Gerard de beste voetballer is die bij GVV ooit heeft gespeeld?

Ja, dat vind ik wel. Die kon ook naar diverse profclubs.

Dat was een neef van jouw man.

Ja.

Hoe heb je dat ervaren? Want in Grave waren er veel Indische mensen die daar woonden, en nog.

Ja Je groeide daar mee op. We zagen hen gewoon als 1 van ons. De indo's hebben zich natuurlijk heel goed aangepast aan Nederland. We zagen geen verschil!

Op een gegeven moment ben je met Roy getrouwd en toen kwamen er kinderen. Kun je daarover vertellen? Met kinderen en voetbal en zo, hoe dat ging?

Ja de jongens (Dave en Wesley) groeiden eigenlijk spelenderwijs op met voetbal. Dus zo gauw dat kon, want toen was het nog pas vanaf de zes of zeven, toen altijd, ik meen zeven, maar dat weet ik niet helemaal zeker, konden ze pas gaan voetballen. Niet zoals nu vanaf een jaar of 4. Ze zijn allebei uit zichzelf gaan voetballen, ze hadden geen dwang. Ze vonden het leuk.

En is Roy ooit trainer of leider geweest?

Ja, samen met Rein Bonimbie ook nog.

Dus Rein kwam toen al in beeld?

Ja. Rein is eigenlijk door Roy zijn toedoen, dat klinkt misschien gek, trainer geworden.

Zat Wesley toen in dat team?

Ja klopt, Rein was de trainer en Roy de leider.

Dat was een talentvolle lichtung toch?

Ja, die voetballen ook leuk. De andere zoon, Dave is later nog in Cuijk bij JVC gaan voetballen, gevraagd door Gravenaar Leo Jansen die daar trainer was.

Hoe heb je die stap als moeder ervaren?

Wij kenden mede door het zaalvoetbal al veel mensen in Cuijk, o.a. uit de Molukse gemeenschap.

De familie Letemahulu?

Ja, o.a. van die familie, maar ook veel anderen

Grappig even een bruggetje voor de mensen. Marinho Letamuhulu, de huidige clubtrainer van de EGS onderbouw, dat is van diezelfde familie waar jij het over hebt.

Dezelfde familie, ja.

Verder verschillen tussen Grave en Cuijk in het verenigingsleven?

Maar dat viel wel mee, vond ik. Het was even in het begin natuurlijk... Dave moest wennen, want die kent dan natuurlijk niemand. Later is Dave teruggekeerd naar GVV.

Wesley heeft die stap nooit gezet.

Nee, die wilde niet. Die kon wel maar wilde niet.

Wat ik me nog herinner is dat later de jongens in het eerste gingen voetballen en dat Rein ook weer hun trainer werd.?

Ja klopt en Roy ook weer leider. Als overstap vanuit de A jeugd, samen met een aantal spelers.

Was de beleving van het voetbal in die tijd, zo'n 20, 25 jaar geleden anders dan nu?

Ja, dat vind ik wel. Toen was het gemoedelijker,

misschien mede omdat de vereniging kleiner was? Meer ons-kent-ons

Denk je dat iets met voetbal te maken heeft of iets maatschappelijks?

Ik denk maatschappelijks. Meer dat dan het voetbal op zich.

Heel andere vraag. Jij bent van huis uit een GVV-er. Hoe keek je vroeger aan tegen de rivaliteit met Estria en SCV? Hoe heb je dat ervaren?

De rivaliteit met Estria was veel groter dan met SCV. Dat is echt waar. Je mocht verliezen maar zeker niet van Estria. Een speler van GVV ging ook niet bij Estria spelen en andersom ook niet. Dat was iets van toen. Met Velp speelde dat eigenlijk niet.

Jij bent al heel lang barvrijwilliger eerst heel lang bij GVV, nu al weer een aantal jaar bij EGS. Herinner ik het me goed dat jij in in 1e instantie niet voor de fusie was en ook zou stoppen?

Dat heb jij goed onthouden. Heb toen ook tegen de fusie gestemd.

En wat heeft jou doen veranderen van mening? Om toch weer barvrijwilliger te willen zijn?

Omdat de jongens ook hier gingen voetballen. Dat heeft wel meegespeeld. Als ze hier niet gevoetbald hadden, had ik hier ook niks gedaan.

En misschien ook goede contacten die je had met anderen?

Ook dat, ook dat er een aantal wel al meeding. Zoals Mat, José, Gert, Berna en Rene.

Hoe kijk je daar nu naar? Hoe het nu gaat?

Dat het mij honderd procent meegevallen is hoe het gaat. Ik had onderling veel meer struggles verwacht, laat ik maar zo zeggen. Ik vind de samenwerking heel goed gaan. Ik vind alleen de communicatie nog weleens minder.

Oké. En de communicatie dan waar je als vrijwilliger ook direct mee te maken hebt?

Ook, maar ook wat ik hoor. Dan is er iets gezegd of gedaan en dan wordt het niet doorgegeven of anders doorgegeven. Iedereen heeft het dan over de app. Het staat op de app. Dan denk ik, praat gewoon met elkaar. Een app kan heel verkeerd overkomen.

100 procent. In een app kunnen zaken heel verkeerd overkomen. Anders dan bedoeld. En als je kijkt naar, het aantal waardevolle vrijwillers bij EGS in allerlei rollen. Wat zou jij willen zeggen tegen de mensen die dit interview lezen, maar die nog niet voor de club iets doen?

Ik doe een oproep dat er nog steeds vrijwilligers nodig zijn. Wat ik weet, in de kantine sowieso.

In de kantine is er een tekort aan medewerkers?

Ja, dat mogen er wel een paar meer zijn

En als je dan zou moeten promoten, wat maakt het leuk om kantinedienst te draaien bij EGS? Mensen die misschien denken, ik lees dat nu, wil ik me ook wat gaan doen

De gezelligheid onder mekaar. Als groep, ja. En ik denk dat bij elke vrijwilligersclub, ik denk dat bij de werkploeg die hier dan rondloopt dat ook is. Ook een stuk gezelligheid, dat je daar ook voor komt.

En is het zwaar werk, in de kantine staan?

Nee. Het is geen zwaar werk? Dus iedereen kan het doen. Je moet alleen even tappen leren. Maar voor de rest... Ja, precies. En als je in de keuken staat, dan moet je even weten wat je bakt of hoe lang je iets moet bakken. Maar voor de rest, zwaar werk is het niet.

En het publiek wat je bedient? Gaat het goed?

Ja hoor, geen problemen mee.

Als je kijkt naar de toekomst, een deel van de vrijwilligers is langzaam op leeftijd aan het raken. Hoe zie je de toekomst? Blijven we voldoende vrijwilligers houden om ook over tien jaar nog steeds deze club overeind te houden? Of moeten we misschien toen naar betaalde krachten? Of is dit misschien iets wat we niet zouden moeten willen?

Ik vind dat je geen betaalde krachten moet willen, maar of je het nog met vrijwilligers gaat redden over tien jaar, dat weet ik ook niet. Want de jeugd heeft het wel druk in het weekend allemaal. Die hebben heel veel te doen.

Denk je dat iedereen het nu drukker heeft dan 25 jaar geleden? Zou dat oprecht waar zijn?

Nee, dat denk ik niet, maar dat vinden zij wel. Zij hebben die beleving.

Hoe zie jij je toekomst van EGS?

Als het zo doorgaat, dan heb je als club een goede toekomst. Ik denk niet dat je veel moet gaan veranderen, dat denk ik niet. Als je die aanwas bij de jongste jeugd ziet, onder de zeven, ik geloof wel vier teams geloof ik al.

Weet je toevallig, via jouw jongste zoon die bij de jeugd betrokken is, worden er jongens en meisjes benaderd op de scholen om te komen voetballen?

Nee, dat wordt niet gedaan. Het zijn de kinderen onderling, maar door leiders niet dat ik weet. Het is meer iets wat spontaan ontstaat. Dat zegt ook wel iets over het imago dat we als club hebben.

We zijn aangekomen bij het einde van het interview Wil je nog iets kwijt, heb je iets gemist?

Nee hoor, ik heb verder niks.

Oké, Liesbeth, dan danken we je hartelijk voor het interview.

Jullie ook bedankt.

Foto: Liesbeth Portier en Berna Kamoen